

Cugetări creștine

„Ai văzut deci, că a ispiti cele sfinte prin raționamente omenеști este o blasfemie? Și cu drept cuvânt, fiindcă ce poate avea în comun raționamentul omenesc cu cele sfinte?” (Sf. Ioan Gură de Aur – *Tâlcuiri la Epistola întâi către Timotei, omilia V*)

Anunțuri

Mulțumim celor care s-au implicat în perioada **7 iulie 2014 – 11 noiembrie 2017** la bunul mers al **lucrărilor de construcție** la lăcașul de închinare aflat sub ocrotirea Sf. Ioan Gură de Aur. Din **25 august 2020** au început **lucrările de pictură**, continuate între **12 iulie – 20 septembrie 2021**, reluate din **14 martie până în 17 decembrie 2022**, apoi între **20 noiembrie 2023 – 16 decembrie 2023** și respectiv din **13 martie până în 10 octombrie 2024**. Vă rugăm să contribuiți, și pe mai departe, după posibilități, la împodobirea bisericii parohiale!

BULETIN PAROHIAL HRISOSTOMUL

NR. 608, 4 – 10 MAI 2026

Parohia Ortodoxă Sfântul Ioan Gură de Aur

Str. Porțile de Fier nr. 52, 400569 Cluj-Napoca

web: www.parohiasfantulioanguradeaur.ro

Email: parohiasf.ioanguradeaur@yahoo.com

Preot paroh: Bogdan Sergiu Marian

Telefon: 0264 571 943 & 0741 121 029

PROGRAM LITURGIC

SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

Luni, 4 V 2026	Ora 6.00: Acatistul Învierii și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.30: Rugăciunile serii
Marți, 5 V 2026	Ora 6.00: Acatistul Învierii și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.30: Rugăciunile serii
Miercuri, 6 V 2026	Ora 6.00: Acatistul Învierii și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.00: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.30: Taina Sfântului Maslu
Joi, 7 V 2026	Ora 6.00: Acatistul Învierii și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.30: Rugăciunile serii
Vineri, 8 V 2026	Ora 6.00: Acatistul Învierii și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.30: Rugăciunile serii
Sâmbătă, 9 V 2026	Ora 6.00: Acatistul Învierii și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.50: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 18.00: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 18.30: Vecernia mare
DUMINICA, 10 V 2026, A CINCEA DUPĂ PAȘTI (A SAMARINENCEI)	ORA 7.15: ACATISTUL ÎNVIERII ORA 7.45: UTRENIA ORA 9.30: LITURGHIA SF. IOAN GURĂ DE AUR ORA 14.30: ACATISTUL SF. IOAN GURĂ DE AUR ORA 15.00: VECERNIA

Programul poate suferi modificări datorită unor situații neprevăzute

Texte din Sfânta Scriptură

Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

La Liturghie

Evangelhia după Ioan IV, 5-42:

În vremea aceea a venit Iisus la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de locul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul său. Și era acolo fântâna lui Iacov. Iar Iisus, fiind ostenit de călătorie, s-a așezat lângă fântână și era ca la al șaselea ceas. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Iisus i-a zis: Dă-Mi să beau!, fiindcă ucenicii Lui se duseseră în cetate ca să cumpere de mâncare. Femeia samarineancă I-a zis: Cum Tu, care ești iudeu, ceri să bei apă, de la mine, care sunt femeie samarineancă? Pentru că iudeii nu au amestec cu samarineni. Iisus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El, și ți-ar fi dat apă vie. Femeia I-a zis: Doamne, nici găleată nu ai, și fântâna e adâncă; de unde, dar, ai apa cea vie? Nu cumva ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat această fântână și au băut din ea el însuși și fiii lui și turmele lui? Iisus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși, dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu va mai înseta, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare, spre viață veșnică. Femeia a zis către El: Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot. Iisus i-a zis: Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici. Femeia a răspuns și a zis: N-am bărbat. Iisus i-a zis: Bine ai zis că nu ai bărbat, căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus. Femeia I-a zis: Doamne, ved că Tu ești prooroc. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm. Și Iisus i-a zis: Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați căruia nu știți; noi ne închinăm Căruia știm, pentru că mântuirea din iudei este. Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, că și Tatăl astfel de închinători își dorește. Duh este Dumnezeu, și cei ce I se închină trebuie să i se închine în duh și în adevăr. I-a zis femeia: Știm că va veni Mesia care se cheamă Hristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate. Iisus i-a zis: Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine. Dar atunci au sosit ucenicii Lui. Și se mirau că vorbea cu o femeie. Însă nimeni n-a zis: Ce o întrebi? sau: Ce vorbești cu ea? Iar femeia și-a lăsat găleata și s-a dus în cetate și a zis oamenilor: Veniți să vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva aceasta este Hristos? Și au ieșit din cetate și veneau către El. Între timp, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Învățătorule, mănâncă. Iar El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți. Ziceau, deci, ucenicii între ei: Nu cumva I-a adus cineva să mănânce? Iisus le-a zis: Măncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui. Nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată, zic vouă: Ridicați ochii voștri și priviți holdele, că sunt albe pentru seceriș. Iar cel ce seceră primește plată și adună roade spre viața veșnică, pentru că împreună să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră. Căci în aceasta se adevărește cuvântul: Că unul este semănătorul și altul secerătorul. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor. Și mulți samarineni din cetatea aceea au crezut în El, pentru cuvântul femeii care mărturisise: Mi-a spus toate câte am făcut. Deci, după ce au venit la El, samarineni Îl rugau să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile. Și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui. Iar femeii îi ziceau: Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii.

Comoara înțelepciunii

preluată din *marturieathonita.ro*, luni, 27 aprilie 2026

Lectura Psaltirii

Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și folositoare (II Timotei 3, 16) și a fost scrisă de Duhul pentru toți oamenii, ca fiecare să ia din ea, ca dintr-un spital obștească al sufletelor, tămăduirea pentru propria boală. Căci spune Scriptura: Tămăduirea va pune capăt marilor păcate. Desigur, Profetii ne învață unele lucruri, cărțile istorice și Legea altele, iar proverbele alte lucruri.

Cartea Psalmilor însă a cuprins în sine ceea ce este folositor din toate: profetește cele viitoare, ne aduce aminte de faptele istorice, dă legi pentru viață, ne învață cele care trebuie făcute. Astfel încât, ca să spun pe scurt, Cartea Psalmilor este o vistierie obștească de învățături bune, descoperind fiecăruia, după sânguința lui, ceea ce i se potrivește. Căci tămăduiește rănilor vechi ale sufletelor și aduce grabnică însănătoșire celui de curând rănit; îngrijește pe cel ce a fost lovit de boală și păstrează sănătos pe cel care nu este atins de ea; într-un cuvânt, îndepărtează cu totul, pe cât e cu putință, patimile care iau în stăpânire în felurite chipuri viața oamenilor, și face aceasta cu potrivită călăuzire și cu dulceață, sădind în suflet gând plin de înțelepciune.

Căci Duhul Cel Sfânt a văzut că neamul omenesc este greu de călăuzit spre virtute și că noi, din pricina înclinării către plăcere, disprețuim cu totul viețuirea cea dreaptă. Prin urmare, ce a făcut? A unit dogmele cu desfătarea cântării, ca, odată cu dulceața și blândețea melodiei, să primim pe nesimțite și folosul cuvintelor de învățătură. Face la fel ca medicii cei înțelepți: aceștia, adeseori, ung de jur împrejur cu miere paharul din care dau leacuri mai amare bolnavilor fără poftă de mâncare. Așadar, aceste melodii armonioase ale psalmilor s-au alcătuit pentru aceia care sunt copii ca vârstă sau pentru cei care sunt cu totul tineri ca purtare, pentru ca să li se pară că intonează melodii, dar de fapt să-și instruiască sufletele. Căci n-a plecat de la Biserică cineva din cei mulți și trândavi păstrând cu ușurință în minte vreo poruncă apostolică sau profetică, însă aceștia cântă acasă și mai fredonează și prin piață cuvintele psalmilor. Iar dacă unul dintre cei care s-au sălbăticit cumplit din pricina mâniei începe să murmure psalmul, atunci, datorită melodiei, pleacă de îndată [din Biserică] cu sălbăticia sufletului potolită.

Psalmul este liniște a sufletelor, preot al păcii; potolește tulburarea și vâlvătaia gândurilor, înmoaie mânia sufletului și îl înfrânează pe cel desfrânat. Psalmul leagă prietenii, îi unește pe cei dezbițați, îi împacă pe cei învrăbiți. Prin urmare, cine se mai poate socoti vrăjmaș al celui împreună cu care a înălțat același glas către Dumnezeu? Cântatul psalmilor aduce, așadar, cel mai mare bun: dragostea. Cântatul împreună este ca o cunună care conduce la unire, armonizând poporul în simfonia unui singur cor. Psalmul îi pune pe fugă pe demoni și îi aduce pe Îngeri într-ajutor.

Sfântul Vasile cel Mare, *Omilii la Psalmi, Omilie la Psalmul I, I-II*, în *Părinți și Scriitori Bisericești* (2011), vol. 4, pp. 365-366